

Studieforberedt etter studieforberedende

Spørsmålet som belyses i denne rapporten er om de studieforberedende utdanningsprogrammene i videregående opplæring forbereder elevene på overgangen til høyere utdanning.

RAPPORT | SIST ENDRET: 06.11.2015

Tittel:

Studieforberedt etter studieforberedende?

Rapporten:

[Last ned rapporten \(PDF\)](#)

Forfatter:

Berit Lødding og Per Olaf Aamodt

ISBN:

978-82-327-0133-9 (Nettutgave)

Utgiver:

NIFU

År:

2015

Rapporten er basert på intervjuer av lærere og elever i studieforberedende utdanningsprogram og studenter og lærere i høyere utdanning. Rapporten er utarbeidet av NIFU på oppdrag fra Utdanningsdirektoratet.

Svake skriveferdigheter

Sviktende ferdigheter i skriftlig fremstilling er et av momentene nokså mange universitets- og høyskolelærere

har fremhevet når de omtaler erfaringen med nye studenter. Ofte har dette vært påpekt tidlig i samtalen og på et ganske åpent spørsmål om hva de mener det innebærer å være studieforbereid og om de erfarer at begynnerstudentene er nettopp det. Rapporten kan ikke si noe sikkert om dette har bakgrunn i den kompetanseutviklingen i skriving som foregår i grunnopplæringen, eller om det skyldes at bredere lag av befolkningen etter hvert rekrutteres til høyere utdanning sammenlignet med tidligere.

Svake leseferdigheter

Sviktende leseferdigheter er et annet ankepunkt fra universitets- og høyskolelærerne, og dette ser delvis ut til å henge sammen med mer generelle vurderinger av studentenes arbeidsmåter og innsats. Fra lærere i videregående har forskerne hørt betraktninger om at elevene, ikke minst guttene, har lite trening i å lese lange tekster. Dette kunne man tro gjelder prestasjonssvake elever, men lærere har fremhevet at det ikke er elever med lese- og skrivevansker de sikter til, men at de oppfatter at problemet er mer utbredt og at det har tiltatt over tid.

Ulike krav

Overgangen til høyere utdanning innebærer for mange en orientering mot større konsentrasjon og fordypning i fagene, og dessuten en vektlegging av forståelse fremfor gjengivelse av kunnskap. Både lærere og studenter i høyere utdanning tegner et bilde av videregående skole som preget av svært mange fag og hvor arbeidet er rettet mot å oppnå best mulig karakterer på prøver og til eksamen. Elever i videregående bekrefter mye av dette, og lærerne tilkjenner sympati med elevene som er konfrontert med så mange kompetansemål. Sett fra høyere utdanning fremstår videregående skole med hyppige prøver, som uforenlig med kravene til dybdeforståelse, konsentrasjon, tid til øving og tid til undring.